

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er tín yndislutur?

– Ein málningur av Steffan Danielsen, sum eg keypti, tá ið eg var 18 ára gamal. Málningurin hongur væl í stovuni, og hann blívur bara størri og størri í mínum eygum. Málningurin er úr Nólsoy og hevur eitt sera flott litspæl.

Hvat land kundtú tú hugsað tær at vitja?

– Í 1960'unum fylgdi eg væl við krígunum í Vietnam, har amerikanarar tveittu bumbur og napalm yvir fólkið. Tað skar í mítt hjartað at síggja ræðuleikarnar, og eg havi havt stórt sympati við fólkinum har. Tí setti eg mær fyri at fara at vitja landið, og tað fari eg at gera.

Gjørt tveir søguligar filmar

Seinastu stívliga trý árin hevur Signar á Brúnni arbeitt við tveimum søguligum dokumentarfilmum. Annar filmurin snýr seg um Piddása handil og Haraldsen, og hin filmurin er um gomlu smiðjuna og gomlu bedingina í Fuglafirði.

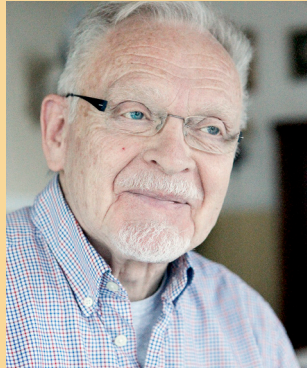
– Vit hava havt kvøldsetu, har fólk, sum starv-

aðust á hesum støðum, hava greitt frá, og eg havi eisini gjørt ymisk prát við fólkin. Tað er sera áhugavert at hoyra tey siga frá, og bara síðani eg byrjaði við arbeiðnum, eru sjeý fólk, sum eg havi tosað við, farin, sigur Signar á Brúnni.

Í lýtuni eru hann og Zacharias Hammer í

holt við at klippa og seta mongu samrøðurnar saman til tveir filmar, sum hvør verður umleið ein tíma til longdar.

Ætlanin er, at filmarnir verða frumsýndir seinni í hesum mánaðinum í Mentanarhúsinum í Fuglafirði.

UM SIGNAR Á BRÚNNI

Signar á Brúnni er fuglfirðingur og 72 ára gamal. Hann er útbúgvín lærari og hevur starvast sum lærari og skúlastjóri í føroyska fólkaskúlanum. Í 1970 varð hann valdur í løgtingið, og hann hevði eina politiska yrkisleið heilt fram til 2002. Hann sat í løgtinginum í 28 ár og var fleiri skifti landsstýrismaður. Síðani Signar gavst sum skúlastjóri í Klaksvík í 2012, hevur hann havt onkur avloysarastørv í fólkaskúlanum, og hann hevur verið virkin á fleiri økjum – eitt nú við at framleiða tveir søguligar dokumentarfilmar um vinnulívið og handilslívið í Fuglafirði.

Signar á Brúnni heldur, at foreldur eiga lut í skeivu gongdini.

– Tað byrjar í uppvøkstri-num, har foreldur geva børnum eina óavmarkaða kenslu av, at tey eru nakað serligt. Sleppur eitt barn ikki at spæla við á einum ítróttarliði, krevja foreldur eina frágreiðing frá venjaranum, men tey seta eingi krøv til síni børn. Dugir tú trý greb á einum gittara, ja, so skalt tú partú geva tónleik út. Foreldur føra síni børn fram, men seta ikki krøv. Tey halda seg helst gera væl ímóti børnunum, men tað er ein bjarnatænasta, heldur Signar á Brúnni.

Lítið konstruktivt

Signar á Brúnni heldur, at á einum øki broytist føroyskur politikkur tó ikki, og tað er tá ið tað kemur til samstarv.

– Føroyskur politikkur er alt ov uppbyggjur í samgongu og andstøðu, og tað er líkamikið, hvør situr hvar. Samgongan er í flestu førum einsamøll um at fáa mál íggjgnum, tí andstøðan skal sum prinsipp vera ímóti, og

samgongan er ímóti øllum uppskotum, sum andstøðan kemur við. Tað eru alt ov fáar breiðar semjur og alt ov lítið konstruktivt samstarv um mørk, sigur á Brúnni, sum stúrir fyri gongdini í samfelagnum.

– Vælfærdin er sum ongan-tíð, og vit riða á einum aldu-kambi. Tað er blivið garrvilt við øllum iløgnum, og tað verður als ikki hugsað um, at vit koma aftur í ein aldudal. Tað er ikki av ongum, at tað verður sagt, at tað skal sterkur ryggur til at vera góðar tíðir, og at vandi er í hvørjari vælfærd.

– Nú brúka vit tríggar milliardir krónur til at gera undirsjóvartunlar. Annar skal stytta eina farleið á meginøkinum millum Eysturoynna og Havnina við einum hálvum tíma, samstundis sum at ferðslan í Havn ivaleyst fer at vaksa so nógv, at tað fer at taka eitt korter longur at koma inn og út úr Havnini. Tunnilin millum Sandoynna og meginøkið gevur størri meining, men hann er eisini ein sera stór iløga, heldur Signar á Brúnni.

– Tað, sum økini uttan fyri Havnina ivaleyst fara at uppliva, verður, at høvuðsstaðurin fer bara at draga enn meira til sín, og tað verður enn lættari hjá ungdominum at leita til Havnar.

Dámar væl kjak

Tað eru liðin 15 ár, síðani Signar á Brúnni gavst í politikki, og í fimm ár hevur hann verið pensjónistur, men hann fylgir framvegis væl við, er virkin og hevur meiningar um samfelagið.

– Eg brúki nakað av tíð á Facebook, tí mær dámar væl at fáa eitt gott kjak ella at skriva onkrar hugleiðingar. Mær dámar væl at ganga túrar og at fáa prát við fólk, sum møti í bygðini ella aðrastaðni.

– Fyrstu tíðina, eftir at eg gavst sum skúlastjóri í Klaksvík, longdist mær inn-aftur, men nú kennist tað gott ikki at vera politikari ella skúlastjóri, men heldur at fáast við annað, sigur Signar á Brúnni.

– Eg fái eisini nógv góð prát við fyrrverandi starvsfelagar. Til dømis tosi eg so at siga hvørja viku við Hergeir Nielsen um ymiskt, sum er frammi í samfelagnum ella okkurt, sum vit minnst frá fyrr.

Signar á Brúnni stevnir nú við stórari orku fram ímóti frumsýning av tveimum søguligum dokumentarfilmum, sum hann hevur arbeitt við seinastu árin, og ávegis og aftaná fer virkni pensjónisturin uttan iva eisini at fáa nógv prát og kjak við fólk.

– Tú skalt duga at taka teg aftur og hugsa, at nú hava onnur tikið við. Tú skalt verða glaður og finna tær okkurt annað at gera, sigur Signar á Brúnni, sum er sera virkin pensjónistur

Mynd: Álvur Haraldsen